

בין מסכת שבועות לחג השבועות

בשני מקומות במקרא מתואר חג השבועות בדגש של השבועות הנספרים:

במדבר כ"ח כו-כז

ובַּיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' **בִּשְׁבֻעַת־יֶכֶם** מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

On the day of the first fruits, your Feast of Weeks, when you bring an offering of new grain to יהוה, you shall observe a sacred occasion: you shall not work at your occupations.

והקרבנתם עולה לר'ח ניחל' לה' פרים בני-בקר שנים איל אחד **שבועה כבשים** בני שנה:

two bulls of the herd, one ram, יהוה: You shall present a burnt offering of pleasing odor to seven yearling lambs.

דברים ט"ז ט-

שבועה שבעת תספור-לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור **שבועה שבעות**:

You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain.

ועשית **חג שבועות** לה' א-להיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה ה' א-להיך:

offering your freewill, יהוה, Then you shall observe the Feast of Weeks for your God. has blessed you יהוה contribution according as your God

אז למה 7 ?

מדרש ויקרא רבה כ"ט:א :

כל השבעין חביבין.

.All the seven months are beloved

ירמיהו פרק ה' פס כ"ד

וְלֹא־אָמְרוּ בְּלִבָּבָם בִּירָא נָא אֶת־ה' אֱלֹהֵינוּ הַנֹּתֵן גֶּשֶׁם (וִירָה) [וִירָה] וּמִלְקוֹשׁ בְּעֵתוֹ **שִׁבְעַת** חֳקֹת קִצִּיר יִשְׁמַר־לָנוּ:

They have not said to themselves, "Let us revere the ETERNAL our God,
Who gives the rain, The early and late rain in season,
".Who keeps for our benefit The weeks appointed for harvest

רש"י -

שבועות חוקות קציר. שבעה שבועות שחקק לנו בהן שתי חוקות קציר חק העומר וחק שתי הלחם:

the weeks of the laws of harvest Seven weeks in which He ordained two ordinances of
.harvest, the ordinance of the omer, and the ordinance of the two breads

המלב"ים:

שבועות חקות קציר, שיהיה חום ושמשי בימי הקציר ולא ירדו גשמים אז, שזה מצד טבע הזמן, וגם בזה אנו צריכים אליו שלא ישנה את הטבע הכולל ע"י רוע מעשינו רק יניח הטבע כמו שהוא, וז"ש **ששבועות חקות קציר** (הם שבעה שבועות מן הפסח עד העצרת שהם ימי הקציר), **ישמר לנו** שישמור הטבע ולא ישנה.

The weeks that imitate the harvest, that there will be heat and sun during the days of the harvest and no rain will fall at that time, which is from the nature of time, and in this too we need Him not to change the overall nature through the evil of our actions, but to leave nature as it is, and God, the weeks that imitate the harvest (they are seven weeks from Pesach to the assembly, which are the days of the harvest), will preserve for us that nature .will preserve and not change

בראשית כ"ו ל-לג בסיפור השבועה שבין יצחק לאנשי גרר:

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

.Then he made for them a feast, and they ate and drank

וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם:

Early in the morning, they exchanged oaths. Isaac then bade them farewell, and they .departed from him in peace

וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֲדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאֵנוּ מַיִם:

That same day Isaac's servants came and told him about the well they had dug, and said to "him, "We have found water

וַיִּקְרָא אֹתָהּ **שִׁבְעָה** עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר **בְּאֵר שִׁבְעָה** עַד הַיּוֹם הַזֶּה: {ס}

.He named it Shibah; therefore the name of the city is Beer-sheba to this day

זכריה ח טז-יז

אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את-רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:

These are the things you are to do: Speak the truth to one another, render true and perfect justice in your gates

ואיש | את-רעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל-תאהבו כי את-כל-אלה אשר שנאתי נאם-ה': {פ}

Not a single one of you shall contrive evil against another; and do not love perjury, because all those are things that I hate—declares GOD

מסכת שבועות מ"ז ע"א

חזרה **שבועה** למקומה. להיכן חזרה? אמר רבי אמי, רבותינו שבבבלי אמרו: **חזרה שבועה לסיני**, רבותינו שבארץ ישראל אמרו: חזרה שבועה למחויב לה.

Rabbi Yosei rules in the mishna that in a case where both sides are suspect and cannot § take an oath, **the oath returned to its place**. The Gemara asks: **To where did it return?** What is meant by the oath returning to its place? **Rabbi Ami said that our Sages in Babylonia say:** The **oath returned to Sinai**, where God administered an oath to the Jewish people that they would keep the mitzvot of the Torah, including the prohibition against robbery. The litigant who is robbing the other will be punished by God, not the court. **Our Sages in Eretz Yisrael said: The oath returned to the one who was initially liable to take it**, i.e., the defendant, and since he is disqualified from taking an oath, he must pay

הרב יונתן זקס, שיג ושיח לפרשת אמור

אנחנו ישויות רוחניות, אבל גם גשמיות. איננו יכולים להיות רוחניים וקרובים לה' כל הזמן. נחוצים לנו זמנים של קודש אך גם זמנים של חול. ליום אחד מכל שבעה אנחנו מפסיקים לעבוד ומתייחדים עם אלוהי הבריאה. בימים קבועים בשנה, ימי החגים, אנו מהללים את א-להי ההיסטוריה. קדושת השבת נקבעת בידי ה' לבדו מפני שרק הוא ברא את העולם; ואילו קדושת החגים נקבעת במידה מסוימת בידי אדם (בקידוש החודש על פי מראה הלבנה, למשל, או בקביעת לוח השנה), מפני שההיסטוריה היא שותפות בינינו לבין אלוהים. אולם משתי בחינות השבתות והחגים זהים. אלו ואלו זמני התוועדות, מועדים; ובאלו כן באלו אנו מרגישים שאנו קרואי-קודש, נקראים ומזומנים ומוזמנים להיות אורחיו של הקב"ה. השבתות והחגים הם מועדי ה', מקראי קודש. איננו יכולים להיות רוחניים כל הזמן. אלוהים נתן לנו עולם חומרי ועלינו לפעול בו. אבל ביום השביעי בשבוע, ובשבעה ימים טובים הפזורים לאורך השנה, ניתן לנו זמן מקודש המוקדש להתקרבות אל השכינה, זמן שאנו נשטפים בו באורה הקורן של אהבת ה'.

We are spiritual beings but we are also physical beings. *We cannot be spiritual, close to God, all the time*. That is why there is secular time as well as holy time. But one day in seven, we stop working and enter the presence of the God of creation. On certain days of the year, the festivals, we celebrate the God of history. The holiness of Shabbat is determined by God alone because He alone created the universe. The holiness of the festivals is partially determined by us (i.e., by the fixing of the calendar), because history is a partnership between us and God. But in two respects they are the same. They are both

times of meeting (*mo'ed*), and they are both times when we feel ourselves called,
.(summoned, invited as God's guests (*mikra kodesh*

We can't always be spiritual. God has given us a material world with which to engage. But
on the seventh day of the week, and (originally) seven days in the year, God gives us
dedicated time in which we feel the closeness of the Shechinah and are bathed in the
.radiance of God's love